

40 DANA ZA ŽIVOT

molitva 35. dan, 5. travnja 2022.

Nakana:

Molimo za žene koje su pobacile i ne mogu oprostiti same sebi, da shvate da nema osude za one koji su u Isusu Kristu.

Sveto pismo:

„Blaženi oni kojima je zločin otpušten, kojima je grijeh pokriven! Blago čovjeku komu Gospodin ne ubraja krivnju.“ (Rim 4, 7 - 8)

Razmatranje:

Draga hrvatska braćo i sestre!

Materijalističko naziranje na svijet prošloga stoljeća stvorilo je pravi *sustav* mržnje na ovoj zemaljskoj kugli, kad je isključilo Boga iz svoje sredine. Čovjek je bio sistematski podjarivan protiv čovjeka, stalež protiv staleža, da se ostvari što žešća klasna borba. Narod je bio sistematski podjarivan protiv naroda, a država protiv države. Ovo fatalno materijalističko naziranje na svijet donijelo je kao posljedicu uz ostalo i nepodnosive gospodarske prilike. Ove opet postadoše izvorom nebrojenih nasilja i nepravda. Onemogućen je gotovo pošten život pojedincu a pogotovu obitelji.

Tako evo danas, umjesto mira, vidimo na sve strane nemir. U mjesto poretka vidimo na sve strane revoluciju ili barem čežnju za njom. Umjesto bratske ljubavi i susretljivosti vidimo divlju mržnju i zavist, koju već i sama djeca uče od starijih. Propali su svi pokušaji državnika, da preko raznih konferencija donesu čovječanstvu mir. Koje čudo, da se čovječanstvo pita, postoji li još koja moć na svijetu, koja bi bila u stanju uvesti poredak u svijet i osigurati čovječanstvu mir. Dobar dio ljudi zdvaja i već je zdvojio. Ali mi katolici u tim strašnim danima, što ih proživljuje ljudski rod, vjerujemo čvrsto, što više, čvršće nego ikada, da postoji jedna svemoguća ljubav, koja je u stanju povezati sve narode u jednu sretnu veliku obitelj. To je ljubav Krista Boga u Presvetoj Euharistiji. Ta vjera u svemoguću ljubav okupila nas je ovdje sa svih strana svijeta. Okupila nas je u času, kad se novi tmasti oblaci nadvijaju nad obzorje Europe, a možda i cijeloga svijeta.

Sveta Euharistija zlatni je vez ljubavi, koji veže čovjeka s Bogom. Ona je zlatni vez, koji veže pojedince, koji veže pojedine obitelji, pojedine narode i države. Velim prije svega - ona je zlatni vez, koji veže čovjeka s Bogom. Kad se ljudski rod bio tako izopačio, da ga je Bog morao kazniti općim potopom, koji je izbrisao s lica zemlje čitavo čovječanstvo, osim pravednika Noe i njegove obitelji, postavio je Gospod dugu na nebu, kao znak, da neće više ovako kazniti ljude. Ne znam, da li bi danas dostajala ova duga, da suzdrži srdžbu Božju, kad promatramo tolike opačine, u kojima se valja

čovječanstvo. Kud ćete veće opačine, nego što je ova, da se već negira i samo opstojanje Božje. A ipak Bog kao da svega toga ne vidi ili neće da vidi. Pitamo se, koja je to čudna sila, koja priječi, da ne saspe gromove svoje srdžbe na ovu crnu zemlju? Koja je to čudna sila, koja priječi, da ne potopi ponovno ljudski rod, kao u doba Noino? Zar Bog doista još toliko ljubi ljude, da šuti na sve njihove opačine?

Jest, on ih uistinu ljubi. Ne zato, što bi u sebi bili vrijedni ljubavi, nego zato, jer posjeduju i imadu u svojoj sredini Isusa u Presvetoj Euharistiji. Onoga Isusa, za kojega je Otac Nebeski rekao: »Ovo je sin Moj ljubazni, koji je po Mojoj volji.« Dokle god bude Svete Euharistije, ovog zlatnog veza, što veže nebo i zemlju, bit će i ljubavi Božje prema ljudima. Jer Otac bez sumnje ljubi svoga sina. Crkva svaku svoju molitvu upravlja u Njegovo ime govoreći: »Po Isusu Kristu Sinu Tvome.« Ako dakle ljubi Sina, onda ljubi i ono, što ljubi Njegov Sin, a on bez sumnje ljubi nesretne ljude. Mi katolici u to vjerujemo. Mi vjerujemo, i zato ponavljamo s punim uvjerenjem riječi svetoga Ivana Apostola: »Nos credidimus caritati, quam Deus habet in nobis.« Mi vjerujemo ljubavi, koju Bog ima prema nama.«

Kršćanin je dužan vjerovati u istinitost Božje riječi i obećanja. Ali kruna toga vjerovanja jest vjera u ljubav Božju prema nama u svetoj Euharistiji, koja konačno nije ništa drugo nego sam Krist, ljubav živa i beskrajna. Blago onima, koji vjeruju u tu ljubav. Jao onima, koji misle, da mogu biti sretni bez nje. Upitat ćete me: »Gdje su dokazi za to?« Dokazi su prije svega riječi Kristove. Jer ako vrijedi ona riječ Svetoga pisma: »Omnis homo mendax« vrijedi i ona druga: »Universae viae Domini misericordia et veritas.« Ako, dakle, Krist tvrdi, da nas ljubi, onda to mora biti istina. Prijatelj stiže osobno desnicu prijatelju, da ga uvjeri o svome poštovanju. A Krist Gospodin, da nas uvjeri o svojoj ljubavi, ne će kao posrednika ni anđela ni drugih, nego dolazi k nama osobno, u svetoj Euharistiji. I ne samo da dolazi, nego trajno stanuje među nama i kao da nam bez prestanka govori: »Delitiae mae esse cum filiis hominum.« On nas dakle osobno ljubi. Tko može sumnjati u to? Zar mi nismo jedna Božja obitelj, a u obitelji ne iskazuju li otac i majka osobno ljubav svojoj djeci? Pa ako se čini, da jedno dijete ljubi više nego drugo, nije li to redovito baš ono, koje je slabije i bjednije?

bl. Alojzije Stepinac
Euharistijski kongres u Budimpešti
27. 5. 1938. (1. dio)

Molitva:

Oče naš, koji jesi na nebesima, sveti se ime tvoje. Dođi kraljevstvo tvoje. Budi volja tvoja kako na nebu tako i na zemlji. Kruh naš svagdanji daj nam danas, i otpusti nam duge naše, kako i mi otpuštamo dužnicima našim, i ne uvedi nas u napast, nego izbavi nas od Zla. Amen.